

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥΧΩΝ

ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

Σ.ΚΟΜΝΗΝΟΥ 13

Τ.Κ.69100 – ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΤΗΛ.2541066161

Κομοτηνή 9/12/2014

ΠΡΟΣ : ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΓΕΙΑΣ

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Θα θέλαμε δια της παρούσης να εκφράσουμε την έντονη διαμαρτυρία και τον αποτροπιασμό μας για την παντελώς απαράδεκτη διάταξη του άρθρου 33 “ ΠΕΡΙ ΑΔΕΙΩΝ ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ”, Κεφαλαίο Ε’ ,“ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ” ,του σχεδίου Νομού “ΙΔΡΥΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ ΑΝΟΙΑΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ».

Συγκεκριμένα το άρθρο 33 αναφέρει, “Η υποπαράγραφος 2 της παραγράφου ΙΒ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 αντικαθίσταται ως εξής: «Βεβαίωση λειτουργίας οδοντοτεχνικού εργαστηρίου χορηγείται όχι μόνο σε όσους έχουν άδεια ή βεβαίωση άσκησης επαγγέλματος αλλά και σε φυσικά πρόσωπα και εταιρείες με οποιαδήποτε νομική μορφή, με την προϋπόθεση να ορίζεται επιστημονικά υπεύθυνος πτυχιούχος ΑΕΙ Οδοντικής Τεχνολογίας (οδοντοτεχνίτης ΑΤΕΙ). Τα νομίμως λειτουργούντα μέχρι σήμερα οδοντοτεχνικά εργαστήρια πρέπει εντός τριών (3) ετών να αναθεωρήσουν τις άδειές τους σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο.

Διαμαρτυρόμαστε γιατί καταρχήν θεωρούμε ότι η εν λόγω διάταξη του άρθρου 33 **θίγει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αδειούχων οδοντοτεχνιτών, περιορίζεται η επαγγελματική μας ελευθερία** και ότι τελικός στόχος είναι η εξουδετέρωση των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων των αδειούχων οδοντοτεχνιτών.

Ακόμη, η εν λόγω διάταξη θέτει απαράδεκτους περιορισμούς στην άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας και έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το, υποτίθεται επιδιωκόμενο, άνοιγμα προϊόντων και υπηρεσιών, σε βάρος των επαγγελματιών και, οπωσδήποτε, των τελικών καταναλωτών υπηρεσιών υγείας, οι οποίοι θα επιβαρυνθούν με επιπλέον κόστος για τα οδοντοτεχνικά προϊόντα

Οι λογικές διαχωρισμού των νομίμων αδειούχων οδοντοτεχνιτών σε δύο άνισες κατηγορίες κρίνονται άκαιρες και ατελέσφορες, ποσό μάλλον σε μια περίοδο που οι αδειούχοι οδοντοτεχνίτες βάζονται από παντού.

Στην έννοια της προσωπικής ελευθερίας και στην αρχή της ελεύθερης αναπτύξεως της προσωπικότητας του ατόμου περιλαμβάνεται και η **επαγγελματική ελευθερία**, δηλαδή η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος ως αναγκαίο στοιχείο διαμορφώσεως της προσωπικότητας του καθενός. Όπως αναφέραμε και παραπάνω θεωρούμε πως με την ως άνω διάταξη περιορίζεται δραματικά το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της επαγγελματικής ελευθερίας μας και ισότητας.

Στην ελευθερία αυτή ο κοινός νομοθέτης μπορεί να επιβάλει περιορισμούς είτε με την μορφή αρνητικών όρων και απαγορεύσεων, είτε με την μορφή θετικών υποχρεώσεων προς ενέργεια πριν από την επιλογή ή και κατά την άσκηση του επαγγέλματος. Οι όροι όμως και οι προϋποθέσεις που τάσσονται από τον κοινό νομοθέτη για την επιλογή και την άσκηση του κάθε επαγγέλματος είναι συνταγματικά επιτρεπτοί, εφόσον ορίζονται γενικά και κατά τρόπο αντικειμενικό, δικαιολογούνται δε από αποχρώντες λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος, οι οποίοι σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο και τον χαρακτήρα του επαγγέλματος και να μη συνδέονται με στοιχεία όλως συμπτωματικά λαμβανόμενα υπόψη ή άσχετα προς το περιεχόμενο της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Κατά την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην επαγγελματική ελευθερία, ναι μεν δύναται ο νομοθέτης να επιβάλλει περιορισμούς, και οι υπό του νόμου τασσόμενοι όροι και προϋποθέσεις τυγχάνουν συνταγματικώς επιτρεπτοί εφόσον δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους γενικότερου δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος,

πλην όμως οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να αποτελούν την εξαίρεση, αποκλειόμενης έτσι της από τον κοινό νομοθέτη αναγωγής τούτων σε κανόνα.

Σε κάθε περίπτωση ισχυριζόμαστε ότι δεν υπάρχει κανένας υφιστάμενος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία από τον ορισμό ως επιστημονικών υπευθύνων στα οδοντοτεχνικά εργαστήρια αποφοίτων ΔΕ. Από τη μέχρι σήμερα (επί δεκαετίες) λειτουργία των οδοντοτεχνικών εργαστηρίων υπό το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, ουδέποτε ετέθη ζήτημα επικινδυνότητας για τη δημόσια υγεία όσον αφορά στις παρεχόμενες, υψηλότατου επιπέδου, υπηρεσίες των αδειούχων οδοντοτεχνιτών, είτε επρόκειτο για απόφοιτους Τ.Ε.Ι. είτε απόφοιτους δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ο αδειούχος οδοντοτεχνίτης, ως υπεύθυνος οδοντοτεχνικού εργαστηρίου, διασφαλίζει πλήρως την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων και, κατ' επέκταση, τη δημόσια υγεία. Δεν συντρέχει κανένα δημόσιο ή κοινωνικό συμφέρον, αντιθέτως μόνο βλάβη θα προκαλέσει η άνιση μεταχείριση μας η οποία θα πηγάζει από την εν λόγω διάταξη 33.

Στην **αιτιολογική έκθεση** αναφέρεται : 1) Με τη διάταξη αυτή επέρχεται εναρμόνιση με τη νομοθεσία περί των επί παραγγελία Ιατροτεχνολογικών Προϊόντων (ΕΟΚ 42/93), διότι με την ΔΥ8δ/Γ.Π. οικ. 130648 (άρθρ. 14 του ΦΕΚ 2198Β/2009) αναφέρεται η υποχρέωση, από την κάθε μονάδα κατασκευής επί παραγγελία Ι/Τ προϊόντων (όπως οδοντοτεχνικό εργαστήριο) απασχόλησης Υπευθύνου Παραγωγής Πτυχιούχου ΑΕΙ-ΤΕΙ στην ειδικότητα των παραγομένων προϊόντων.

2) Με την διάταξη αυτή θα αντιμετωπιστεί ισότιμα η επιστήμη της Οδοντικής Τεχνολογίας και τα οδοντοτεχνικά εργαστήρια σύμφωνα με τα ισχύοντα για τα άλλα επαγγέλματα Υγείας και τις παρεχόμενες Υπηρεσίες Υγείας όπως: φυσικοθεραπεία, λογοθεραπεία, μαιευτική, οπτική, οδοντιατρική, ιατρική, νοσηλευτική κ.α.

Όσον αφορά τον **πρώτο ισχυρισμό** λεκτέα είναι τα εξής:

Επιχειρείται αυτός να θεμελιωθεί στην κείμενη νομοθεσία περί Ιατροτεχνολογικών Προϊόντων και τη σύγχυση των όρων του υπεύθυνου οδοντοτεχνικού εργαστηρίου αφενός και του "υπεύθυνου παραγωγής" των μονάδων παραγωγής ιατροτεχνολογικών προϊόντων αφετέρου. Και

είναι πράγματι γεγονός ότι, στη με αριθμό ΔΥ8δ/Γ.Π.οικ.130648 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 2198 τ. Β/02-10-2009) για τα Ιατροτεχνολογικά Προϊόντα (ενσωμάτωση της Οδηγίας 93/42 ΕΟΚ), ορίζεται ότι οι μονάδες παραγωγής ιατροτεχνολογικών προϊόντων πρέπει να διαθέτουν υπεύθυνο παραγωγής πτυχιούχο ΑΕΙ-ΤΕΙ στην ειδικότητα των παραγομένων προϊόντων.

Ωστόσο, η συγκεκριμένη υπουργική απόφαση αφορά προφανώς σε μεσαίες και μεγάλες μονάδες παραγωγής και όχι σε εργαστήρια, καθώς τα τυπικά προσόντα του υπεύθυνου παραγωγής (και όχι του επιστημονικά υπεύθυνου) δεν προσδιορίζονται στην Οδηγία 93/42 ΕΟΚ όσον αφορά στα προβλεπόμενα τυπικά προσόντα του υπεύθυνου παραγωγής, καθώς τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα αφορούν σε διαφορετικές και διακριτές ειδικότητες και κατηγορίες ιατροτεχνολογικών προϊόντων. Τα τυπικά προσόντα του υπεύθυνου παραγωγής των μονάδων παραγωγής ιατροτεχνολογικών προϊόντων τίθενται στην εν λόγω υπουργική απόφαση οριζοντίως, χωρίς καμία διάκριση ανάλογα με την κατηγορία των ιατροτεχνολογικών προϊόντων.

Η σχετική ρύθμιση έρχεται σε ευθεία αντίθεση τόσο με τις διαχρονικά ισχύουσες διατάξεις του Ν. 1666/1986 ως ισχύει, όσο και με τις διατάξεις του Ν. 4093/2012, καθώς οδηγεί σε απαράδεκτο και αδικαιολόγητο περιορισμό στην ελευθερία άσκησης του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος.

Δεν είναι δυνατόν ο αδειούχος οδοντοτεχνίτης, δηλαδή ο νομίμως ασκών την εν λόγω δραστηριότητα, να κρίνεται επαρκής για την κατασκευή των οδοντοτεχνιτών προϊόντων, αλλά ανεπαρκής για την τήρηση των προβλεπόμενων διαδικασιών πιστοποίησης των προϊόντων που νομίμως κατασκευάζει.

Όσον αφορά το **δεύτερο** ισχυρισμό λεκτέα είναι τα εξής:

Δεν υφίσταται εξίσωση των πτυχιούχων ΤΕΙ με τους πτυχιούχους δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης όσον αφορά στην κτήση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, καθώς ο πτυχιούχος ΤΕΙ οδοντικής τεχνολογίας δύναται να λάβει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδοντοτεχνίτη χωρίς πρόσθετους όρους ή προϋποθέσεις, ενώ ο απόφοιτος δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης δύναται να λάβει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος κατόπιν πολυετούς πρακτικής άσκησης ή διδακτικού έργου και μετά από επιτυχή συμμετοχή στις δια νόμου

προβλεπόμενες εξετάσεις .Αντίστοιχες δε ρυθμίσεις όσον αφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα των οδοντοτεχνιτών υφίστανται και στα λοιπά κράτη - μέλη. Η βεβαίωση ασκήσεως επαγγέλματος οδοντοτεχνίτη δεν δύναται να έχει διαφορετική νομική ισχύ, ανάλογα με το αν ο κάτοχός της είναι πτυχιούχος Τ.Ε.Ι. ή πτυχιούχος δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Ομοίως, ως υπεύθυνος οδοντοτεχνικού εργαστηρίου δεν είναι δυνατόν να ορίζεται άλλος από τον νόμιμο κάτοχο άδειας ασκήσεως επαγγέλματος.

Κλείνοντας , μετά την παραπάνω ανάλυση των ουσία και νόμω βάσιμων επιχειρημάτων μας, ευελπιστούμε ότι η Πολιτεία θα πράξει τα δέοντα, και θα **απαλείψει τη διάταξη του άρθρου 33, η οποία περιορίζει δραματικά την επαγγελματική ελευθερία και τα επαγγελματικά δικαιώματα των αδειούχων οδοντοτεχνιτών.** Θέτει ,ακόμα, απαράδεκτους περιορισμούς στην άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας.

Η μη απόσυρση της θα **βλάψει ανεπανόρθωτα τον κόσμο των επαγγελματιών οδοντοτεχνιτών και θα προσβληθούν τα σημαντικά και συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα της επαγγελματικής ελευθερίας μας και ισότητας.**

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΡΟΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΝΑΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ